

דברי

הב נר

פנימי

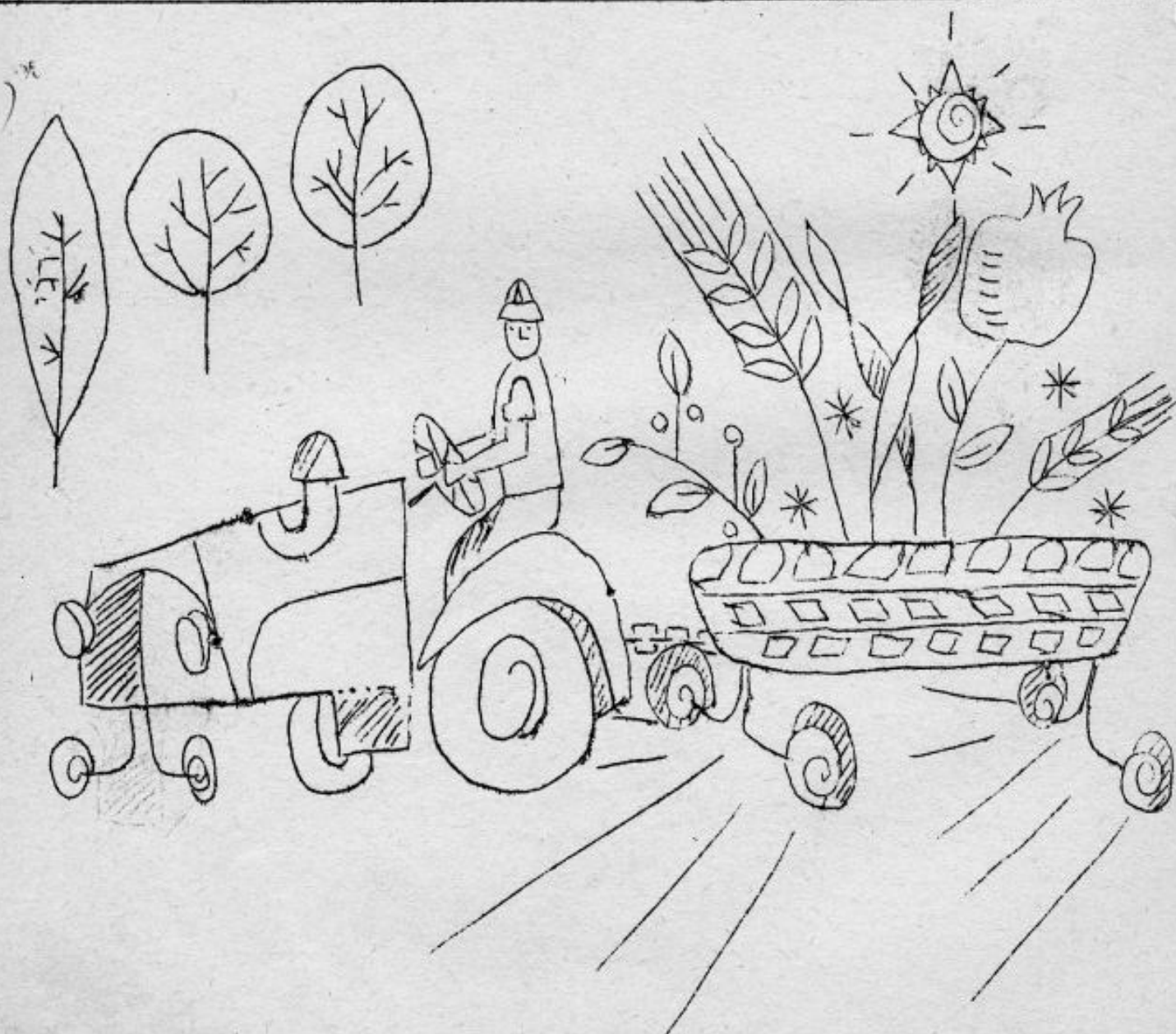
ידיעות

גליון

20.6.62

מס. 68

כפר הנשיא

דבר המערכות

חל איחור רב בהוצאת העלון הנכחי והפעם, שלא באשמתנו, מכונת הכתיבה של המזכירות התקלקלה ולא הצלחנו להשיג אחרת עד עכשיו. כתוצאה מאיחור זה תהיה הרבה אינפורמציה מיושנת במקצת והקוראים מתבקשים לקחת זאת בחשבון. עט זאת, נוסיף בקיצור חדשות אחרונות מהענפים.

ברצוננו לפנות לקוראינו בבקשה שיגיבו על מאמרים: ישנן רשימות ואינפורמציה שמעוררות, ללא ספק, את החתר הערני לשאלות, הערות, או ביקורת. אין כל סיבה טאגטיסט לא יעשו זאת מעל דפי העלון. להיפך, הדיבר יוסיף לעלון היט ומתח, מלבד מה שבמובן יתן לכותבים יתר אפשרות לבטא את דעותיהם בצורה אפקטיבית יותר ולקבל, אולי תשובות מספקות יותר.

מלבד זאת, נשמח כמובן תמיד לקבל מאמרים מחברים על כמעט כל נושא שהוא הנוגע לחיי המסק.

הסיסמה, אם כך, היא: "וכינתו לשונותם לעטים..."

ע"ס

ברכת ברוכי ה' ביא ים

לרות וג'ורג' ניי, מאת כולנו!

איחולי מזל טוב

לאלן ומניקה עם ניסואיהם בל"ג בעמר.

ומיטב האיחולים לעוד חיים מאושרים וארוכים בעזרתה לאינגה ולו עם השלמת חמס עשרה שנות ניסואים.

ע ל ד ב

ילד קטן - זעיר ורזה מבני גילו, אך מטכלם מבין כולם. זוכר אני
את דב בן העטר כיוזם ראשי של פעולות הילדים במחנה הקיץ, פעיל מאד
בכל משחקיהם ומצליח בתחרות. לא קוממו הנמוכה, אף לא משקפיו העבות
הפריעו לו. מאידך, מרצו החוסס וכשרו הגופני הועילו לו וזרכנוהו להתגבר
על הכל. התרשמתי מאד מילד זה, בעל היכולת הכבירה ליהנות מן החיים.
כבר אז הראה דב את תכונתו האפיינית להתחבב על הכל.

נער בן ארבע עשרה; עדיין קטן גוף, יחסית, אך זריו תנועה.
הכרנו את ביטוי המרץ שלו בכמה שטחים. הרוץ בתפקידיו בתנועה, בן מסור
להוריו, חבר נאמן לחבריו וחניך בו התחילו לצמות רעיונות מעורפליים
וחלומות על ארץ היעוד. לא קל היה לדב לפתח את השקפתו, החיובית
ביסודה, אבל המהפכנית בביטוייה. לא קל לו בקרב הנוער העולה המזלזל
בכל שאיפה נעלה. דב נמנה על הרבים שהיו עדים לשפל שפקד את התנועה
ועם המעטים שהיו אמיצים כדי לנהוג בהתאם לאמונתם ושנאבקו עם זרם הזמן.
נזכור את דב כבעל האופי החזק, כח ההתמדה, ובעל הרצון להושיא
לפועל ולהגשים את מטאלות נפשו.

דב נעסה בוגר תנועה ולא קל להכיר אותו, גבה הקומה ובעל הקול
הגברי; אולט פעילותו המוגברת מדי שנה בשנה ומסירותו רחבת הלב לכל דבר
שהיה קרוב ללבו. תכונות אלה הבהירו לי שהסינווייט שחלו בדב היו
היצונייט בלבד. כמדריך, דב היה בעל תכונה רבה ורכס את הערצתם של
חבריו. הוא טאב עמוק ממעין כוחו ולא נמנע מכל אחר.

כך הכרנו אותו בכל ימי חייו הקצרים וכך נעלה אותו על זכרוננו
היום - ותמיד.

ג'והני פ.

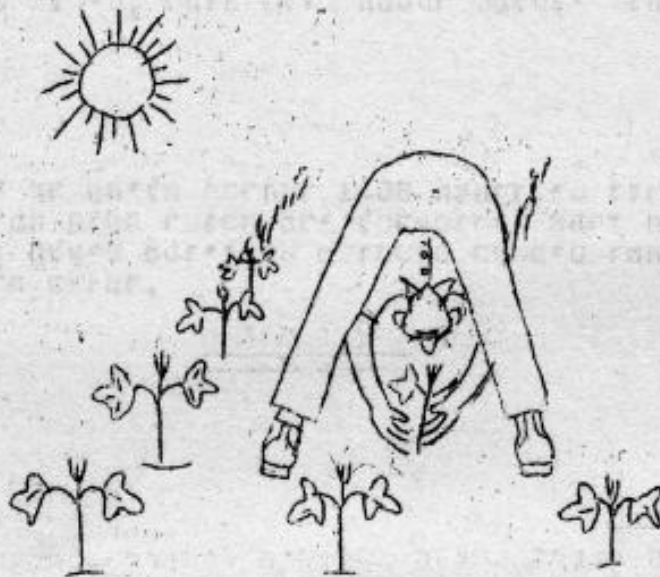
ב ע נ פ י ט

ח ל ט ה

אספסת

השנה נכנסה החלקה הסליטית למחזור - חלקה זו נזרעה בספטמבר ומביאה את הסטה ל-340 דונט וזה בערך שליש מכל אדמותינו בהלטה. האספסת דורשת קצירה כל שלשה שבועות; הראשונה בוצעה בסוף מרץ. במכון לייבוט בכפר בלוט, טבו יס לנו החלק ה- $8 \frac{2}{3}\%$, התקינו מכונה ייבוט חדשה התובעת קצב מסלות מהיר יותר מצדנו. כל קצירה חייבת להתבצע כל יומיים. חלק מן היבול שאותו לא הצלחנו לסלוח למכון הפך לחציר עבור הדיר.

עד כה לא היה היבול מוצלח ביותר - במיוחד זה של הקציר בתחילת אפריל, כי הערכנו בלתי נכון את הגסט ולכן אחרנו קצת בהסקייה.

כותנה

הח נאית למצע זרעייהן טובים מאד והזריעה היתה מוקדמת מאסתקד. היות וידענו מראש שהסדה היה מלוכלך סדרנו מכונת זריעה עם מתקן לרסוס נגד עשבים... היו מספר תקלות במכונה זו בתחילת עבודתה והעיכוב בזריעה התנגש בקציירת האספסת וכך נגרם עיכוב נוסף. בכל זאת גמרנו לזרוע ב-23.4 - אוקט יותר משבטנים קודמות.

מצאנו שהריסוס קוטל העשבים טרם נביטתם לא פעל כראוי; זה יתכן כי ידוע שקוטלים אלה אינם פועלים באדמות בעלות אחוז גבוה של חמר אורגני. ואמנם התברר מאז, מתוצאות בדיקות הקרקע שקיבלנו, שטחיים אלה

שלנו באמת עשירים למדי בהמר אורגני. לכן, אחת הבעיות טעריכיים כעת להתגבר עליהן היא בעיית העשבים. זאת עושים במכונת weedy שאלנו מכפר בלוט וגם בקולטיבטור ההגה שלנו.

הבעיה העיקרית בחלסה היום היא, שרוב חברי הצוות הם חדשים לענף, אחדים אפילו חדשים במטק. כמובן, יש תקופת מה לה זקוק צוות כדי להתגבש; ותקופה זו אנו עוברים עכשיו.

ל ה ה

מאז הדו"ח האחרון ב"דברי הכפר" עברו כמה חדשים, כולט מלאי הפילות וכן גם בעיות. הבעיה החמורה ביותר היא של ידיים עובדות. היום עומד הצוות על 3 אנשים, שהוא שליש המספר המלפני שנתיים וחצי מספר העובדים אשתקד.

תלתן

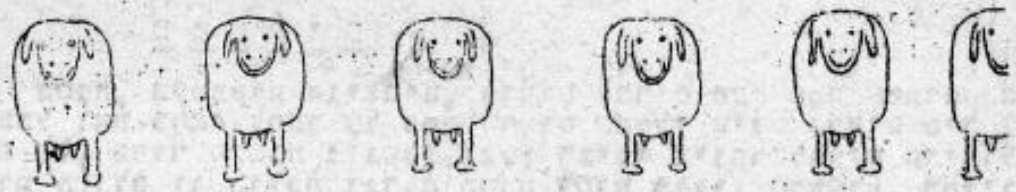
800 דונט נזרעו עד תחילת פברואר 80-1 האחרונים נזרעו ביד, ב"כינור", כיוון שהאדמה היתה רטובה מדי לטרקטורים אחרי הגשמים. האדמה הכללי הוא טוב; חלקים מסוימים מסובכים בעשבים והחלקה שנזרעה ביד אינה אחידה ביותר.

חבואות קיץ

מ-800 הדונט שנועדו לזריעה חבואות קיץ עובדו כראוי 550; ז"א, בשלושה קילטורים. 250 ה-ד' הנוחרים בג' עונה ב' היו רטובים כל החורף ולא עובדו. לכן, ניתן במרץ חריט, אחריו דיסקוס ואחר כך, החלקה.

בתקופה הזאת צומצם הצוות והיו עיכובים בעבודה. טטה שבועות עברו בין החריט ובין החלקה הסופית וזה גרם להתייבשות הסככה העליונה; לכן לא נורעיקאן סורגוט.

את 550 הדונמים בדרונו רצינו לרטס נגד מזיקים בזמן הזריעה; אך חלק גדול מן הזמן לא פעל המרטס ואחרי סתה רבה החלטנו לוותר על המרטס, בכדי שלא לאתר בזריעה. ביום מורגס ההבדל בין טטהים מרוסטים ובלתי מרוסטים. בערך 300 דונט מן ה-550 נראים במצב טוב ונקי, אך

צורה - בצאן

ברו"ח זה אנסה. לצייר בתמציתיות תמונת ענף הצאן במסקנו מבחינה כלכלית. חשוב שהכריס יבינו את מצב הענף מבחינה זאת.

למאזן הענף יש צורה כזאת:

הוצאות	הכנסות
1. מזון	1. חלב
2. עבודה	2. בשר (כולל חסידה לגדול)
3. סונות	3. צמר
4. הפחתות	4. זבל
5. הוצאות כלליות וריבית	5. עליות ערך.

בכדי לקבל בסוף העונה מציין הייבוי יש לצמצם בהוצאות ולהגדיל ככל האפשר את ההכנסות, (ובזאת כמובן לא גילינו כל סוד). הבה נראה מה ניתן לעשות לסט כך באופן מעשי. קצת הסבר על המאזן יבהיר לנו את המצב. בהוצאות הענף ישנם סעיפים שכמעט ולא מסתנים מסנה לשנה. את אלה אפשר לקרא בסט הוצאות קבועות ואלה הן:

- ההוצאות הסונות - הכוללות הובלות, ברות, מטיט, מיט חשמל וכו.
- ההפחתות - הקטורות בבנינים וכליט קבועים פחות או יותר
- ההוצאות הכלליות והריבית - אשר יבנו פחות ההפחתות.

זה מטאיר לנו את המזון ואת העבודה, בהם אפשר לחסוך או לבזבז. מה שנוגע למזון, הבייזבוז מתחיל ברגע שכמויות גדולות ניתנות ללא תוספת תוצרת מצד הכבשה. כאן כדאי אולי לציין, צמצום בהוצאות כדאי אך ורק כאשר אינו פוגע בייצור, והסיבה לכך שסוטה: הכבשה הופכת מזון זול יחסית, למוצר יקר הרבה יותר. למשל, ליצור ק"ג חלב צאן טערכו 55אג, דרוסים לכבשה 600 גר' תערובת, טערכט 12אג כך למשל, אם ביום מסוים נצמצם את מנת התערובת לכל ראט ב200 גר' ודבר זה יפחית את ייצור החלב ב100גר' בלבד, החסכון שלנו הפך להפסד. עוד גורט חשוב יש לזכור. רק על ידי הבטחת צריכה מספקת של הבהמות ואפילו הגזמה קלה במזון הניתן להם, תנתן לטובות טבינהן אפשרות להתבלט מעל הממוצע. רק כך אפשר לנהל ברור בחור העדר. יכולים לציין טבעדרנו ס"ה המזון שניתן לו עולה בפחות מ10% על הכמות התיאורטית הדרושה לעדר לפי היטוב טבת "ל.ל." הפרזה זו טבירה בהחלט וכפץ שהוסבר בט רצונה.

במספר ימי העבודה לראש בעדר, הגענו כבר למינימום האפשרי.
את השנה החולפת נגמור, כנראה, ב-1,200 ימי עבודה בערך. זה מתחלק
בין 400 חולבות; כלומר, 3 ימי עבודה לראש. קרוב לוודאי שאין כאן
אפשרות לצמצום נוסף.

גם בין סעיפי ההכנסה ישנם כאלה שאין בהם שנויים עונתיים
גדולים. אלה במיוחד צמר וזבל. את עליית העדר, שהיא למעשה גידול העדר
במשך השנה, אפשר לכלול בס"ה ייצור הבשר השנתי. הוא מהווה סעיף
נפרד, מפני שההכנסה הזאת היא פותנציאלית בלבד ואנו משקיעים אותה
שוב בעדר.

מתקבל איפוא, שאת המפתח להצלחה בענף הצאן יש לחפש בייצור
החלב והבשר. נסאף לייצר כמויות גדולות של חלב. לשם כך יש להתחשב
בשני גורמים: האחד, התכונות הגנטיות של הכבשים, שאותן אנו מספקים
ע"י הבירור השנתי. בסטח זה מעניין ומעורר לראות את העליה המתמדת
בייצור חלב משנתון לסנתון. (סנתון: קבוצת כבשים ילידות שנה אחת.)
הגורם השני הוא מיכלול התנאים התיצוניים שאנו פותחים לעדר בכדי
לאפשר לתכונותיו הטבעיות לבא לידי ביטוי מלא. תנאים אלה כוללים
את המזון ואת כל הטיפול הניתן לעדר.

בשר. המדובר הוא בעיקר בגידול התלאים. מטודלים לגדל את התלאים
למסקל גבוה, על מינימום של חלב, שהוא מזון יקר מאד, ועל מקסימום
תערוכת זסחת. רצוי גם ירק; אך אין לנו אותו; ראיתו, שכל עוד
שהסחת טובה - מתפתחים התלאים יפה גם בלי ירק. בסטח זה של גידול
הסגר, תוצאותינו לא גופלות מאלה שבעדרים הסובבים ביותר.

גורם חשוב נוסף בכלכלת הענף הוא, ניצול מלא של ההוצאות
הקבועות על ידי החזקת יחידת עדר גדולה ככל האפשר. יש להגדיל את
מספר הכבשים בעדר החולב עד למקסימום, מבלי שיהיה צורך בהסקעות
גדולות נוספות, ובעיקר אם אין גם צורך להוספת רבה של ימי עבודה.
פעולה זו של הסלמת העדר ביצענו בקיץ שעבר עם קבוצת 30 כבשים
צעירות ממסק חוקק, שתסל את עדרו. ידענו את סיכון המפוקפק של
רחלים אלה, אך בכל זאת היתה הפעולה כדאית מבחינה כלכלית.

ולבסוף כמה מספרים על השנה החולפת. הקספרים הם מעוגלים,
וכמובן לא סופיים, היות ואנו עומדים עדיין באמצע העונה. אמנם
לדעתי הם די קרובים למציאות ואיס גם יתהוו סיגוריים קלים, לא
יהיה בהם מסוס חשיבות. המסרה כאן היא רק לתת תמונה כללית על המצב.

הוצאות		הכנסות	
מזון	25,000 ל"י	חלב	44,000 ל"י
עבודה	17,000 ל"י	בשר	26,000 ל"י
סונות	3,000	צמר	2,000
הפחתות	4,000	זבל	3,000
הוצ. כלליות	8,000	עליית ערך	2,000
ורייבית.			
סה"כ 57,000 ל"י		סה"כ 77,000 ל"י	

יטאר עודף - 20,000 ל"ר רווח נקי.

אס נחלק סכום זה בטה"כ ההוצאות, נראה שאחוז הרווח ביחס להוצאות הוא בקרבת 35%. מספר זה מדבר בעד עצמו.

רבות עדיין נקודות התורפה במערכת הייצור שלנו, אם כי סבורני כי בהדרגה יבואו אלה על פתרון. עדיין אנו בתחילת הדרך. אס בסווק חלב עברנו זה הסנה בפעם הראשונה על 200 ליטר לראש, הדי במסקיט בורדיס עברו כבר 300 ליטר. ומה שכיום מהווה היסג של בורדיס, ייתכן ונוכל אנו להסיג בעוד מספר סביס, אך כתנאי לכל התקדמות דרוס צוות קבוע של חברים הרוצים לעבוד בענף, והרואיס בו את עתידם.

עס הצטרפותו של נתן, כיום מצבנו יותר טוב מאשר בסגיס הקודמות. עם זאת יהיה צורך להוסיף עוד חבר אחד לפחות, בטנה הבאה. מי טרואה את עצמו כמועמד מתאיס, מתבקס להרסט בהקדס (בצרוף המלצות ותעודות).

הנרי ט.

במאי ויוני בשנים שעברו.

5.6.48 כל פלוגות עבודות חוץ חוזרות הביתה; 30 חברים יוצאים לתגבורת וחפירת ביצורים בעמק הירדן. 5 חברים מתגברים את עין גב הנצורה.

בחדרה נטאריס רק כמה חברים להגן על המחנה, עם הנטיס והילדיס סבו.

מאי 1949. אוספיס את יכול גן הירק "למעלה" (כעת סטח תלוליס) בצל, בצל, ועוד בצל; גן הירק "למטה" מניב אבסיתיס סמחירס כה צמוך עד כי לא כדאי כלל לאטפט...

מאי 1950. מתחילים בחפירת בריכות הדגיס בטסט "תלסה".

מה באמת חדש בענפיט?

פלחה

עד סוף מאי נקצרה כל התבואה, עכשו קוצרים חלקן לזרעים ואח 350 ד. היטת "איטת" בדרוז.
קלסוהי הסירגוס נמסכים וכן גם דיסקוס הסלף אחרי הקציר.
ראוי לציין שהסנה הקומביינים פעלו בלי תקלות רציניות, ובר סמיעד על האוברחול שנעשה להם בחורף.
היבולים לדוגם היו בערך:
שעורה בדרוז 300 ק"ג
חיטה פלורנס 200 ק"ג
חיטה איטת (דרוז) 180 ק"ג

צאן

הגז נגמר תוך כדי שבוע ימים. יבול הצמח היה בערך 1;200 ק"ג שנמכר במחור 2,20 ל"י לק"ג.
תנובת החלב עדיין מגיעה ל-250 ליטר ליום.

במטעים

הדילול נגמר. הספקנו לסיים אותו במעור טוב, עונת הפרי התחילה וקטיף השזיפים בעיצומם, וקטיף אגסים התחיל.
המרסס החדש, מכונה שנראת הרבה יותר קטנה מן הישנה אפעל פי שקיבולה רק ב-200 ליטר פחות. המיכל בנוי מ"פייברגלס", לכן הוא קל יותר, יתרון גדול בתמרון המרסס.

התגובה במדגה

גמרנו לשוק את היבול הראשון של השתא, שהסתכם ב-25 טון לעומת אומדן של 30 טון - ההפרש נעוץ בזה שהעלו את הגודל הממוצע של הדג המשווק, והצטרפנו להחזיר לבריכה חלק הדגים שהיה מיועד לשוק כעת, לגידול נוסף. הם ישווקו בעוד חדשים.
עונת ההטלה שהיבטיחה רבות, אכזבה לאחר שמרבית הדגיגים שהתבקעו, הושמדו ע"י מחלת הזימים שהיא "מחלת ילדים" אצל הדגים. אנו נעזרים כעת במקצת בהטלה הפראית שמצאנו בעת הורדת הבריכות והיתרה נקנה במשקים אחרים.

עבודות תיקון הבריכות התחילו כבר, הוכנסו קורי הצינורות החדשים ליציאת המים והעבודה הולכת ומתרחבת עם הגיעם של הסרקטורים הכבדים, שיתחילו בעוד כמה ימים, כנראה, בעצם עבודת התיקון, אחרי עבודות ההכנה שמתבצעת ע"י ה 8 שלנו. מקווים לגמור את התיקון תוך שישה שבועות עד חדשים.

מרכז המשק מוסר.

אדמות

ההחלטה הסופית בדבר קרקעותינו נתונה בידי וועדת הקרקעות העליונה, בוועדה זאת יושבים נציגי קק"ל, נציגי הסוכנות, משרד החקלאות והמרכז החקלאי. לפי מה שנמסר לנו עד כה, נוסה הוועדה עוד לפני ריוניה הרשמית, להסכים להחלפת אדמת הפלחה שלנו בדרוז ואדמת השלחין בפעמה לאדמות ברשות החולה בהן אנו מעוניינים.

והרי המצב ברשות החולה: 1300 מתוך 2000 הדונמים שאנו מקווים לקבל, מרושתים בקווי מים; היתר, אינם מרושתים. האדמת היא מינרלית, (קרקע רגיל, בניגוד לאדמת כבול או אדמה אורגנית) עד לעומק של $1\frac{1}{2}$ מטר ומתחת לזאת מצויה שכבת כבול עמוקה. מצב זה אידיאלי מבחינות רבות: הכבול הינו חומר אורגני המועיל מאד לשרשים ומאידך מאפשרת שכבת הקרקע פלמקלה עיבוד רגיל, בכ ליס רגילים, ללא הבעיות המיוחדות בעיבוד אדמות כבול.

אך בינתיים תלוי העניין ועומד, בגלל חלוקי דעות בין הסוכנות ומשרד החקלאות, הסוכנות החליטה על דעת עצמה, שיש לטעת פרדסים בדרוז; אולם גורמים שונים במשרד החקלאות מתנגדים, בנימוקים של אי התאמת הקרקע שם לכך. בדיקות הקרקע שנערכו עד עכשו באיזור, מניחות את הדעת אנשי הסוכנות בנכונות עמדתם; אך משרד החקלאות אינו מסתכנע.

בינתיים ממשיכים מומחי הקרקע של הסוכנות בבדיקותיהם, בנסיון לשכנע את חבריהם במשרד החקלאות ולהגיע לידי הסכם הדדי מתאים, בנוגע למדיניות הפרדסים.

כמובן, את יוחלט שיינטעו פרדסים בדרוז, נצטרך לסלק משם את שטח הפלחה שלנו - וזה אומר, השתקעותנו באדמת רשות החולה. מובן גם שבאם נעבור, רצוי לנו שהדבר יתבצע עד הסתיו הבא - דבר שיאפשר את זריעת האספסת במזערה (גידול ארבע שנתי). אולם, מסיבות אובייקטיביות, (הגדולים הנוכחים באדמת רשות החולה) אין להניח שהדבר יתממש.

מים

מפעל עיון (מלחה ב') צריך היה, תיאורטית, לתת 61,000 קוב מים ליום ולפי זה אמנם חולקו מכסות המים היומיות למשקים בדרוז עמק החולה. אולם מסתבר שמסיבות כלתי ידועות, נותן מפעל עיון, במציאות, 53,000 קוב מים בלבד. ישנה תכנית פיתוח של הנחת צינור מקביל בעל קוטר של 30 צול, עם תוספת יחידות שאיבה לארפו - דברית שצריכים, תיאורטית, להגדיל את תפוקת המפעל ל-75,000 קובים יומיים. כדי שנוכל, בעוד שנה, לקבל את חלקנו המתאים במכסה זו, משתדלים אנו אצל ת"חל לקבל מכסות נוספות; כיוון שעתה מנצלים אנו לגמרי את 750,000 קוב המים שלנו ליינה.

קו רחליט, המוביל מאיילת השחר לכפר הנשיא, צריך היה לתת 10,000 קוב מיט ליוט (מתוך סה"כ המתוכנן של 61,000 קוב של מפעל עיון). כמות זו הייתה צריכה להתחלק כדלקמן: מחניים 4,000 קוב הנשיא - 4,500, בני צפת - 1,500. אך עקב ההבדל בין הרצוי (61,000) והמצוי (53,000), מנהליט אנו, ונצטרך עוד לנהל, מאבק קשה למניעת קיצוץ המכסה בקו רחליט, מבריכת מפעל עיון יסנה שלושה לדרוז ולפי המתוכנן נקבל לשם 300 קוב ליוט עבור הפרדס הצעיר שלנו בן 200 הדונט.

לאחר החלטת הסוכנות בנוגע לפרדסים צעירים בדרוז, הצלחנו להימנע מהנחת קו מיט עצמאי לפרדסנו, אלא להצטרף כשותפים לקו עם עמיעד שהסוכנות תניה. הקו יהיה בן 12 צול ובעל סתי יחידות טאיבה עצמאיות. עלינו ועל עמיעד להפעיל ולטפל ביחידות אלה.

בנוגע לפרדס: לא הצלחנו, למרות מאמצינו, להשיג תקציב סוכנותי לנטיעת 100 דונט נוספים בפרדס - ואי לכך לא תהינה נסיעות נוספות השנה.

תקוני הבריכות

התקונים עומדים בבצוע. התאריכים שנקבעו: הבריכות יורקו עד ה-15 במאי. נחמיל בעבודות מחפר וכריית העלות ניקוז כדי לזרוז את ייבוש הסטח. יש להניח סער ה-15 ביוני נוכל להכנס לבריכות עם טרקטורים וסקרייפרים. אנו מתכננים כבר עתה את בנין יציאות המים ועבודות הבטון, כדי שנוכל לחסוך זמן זה לאחר הסלמת עבודות העפר. מניחים שעבודות העפר תמסכנה כ-6 שבועות. המסדה, אם כן, היא שהבריכות תמולאנה מחדש לאחר הסלמת כל התקונים, לא יאוחר מה-15 באוגוסט. אנו נשטים לבצע את העבודות בפיקוח שלנו והתקלט טאיוז. תהיה האחראי לכך. היקף העבודה: 80,000 - 70 לי.

אינפומציה: שמואל
כתב: גיל

להנרי ספרונג,

ברכת ייסר כח על היסגור הגדול ועל תארו
החדש כאלוף השחמט של האיחוד.
בה לחי!!!

ר ש מ י ר ש ל א ר ל פ נ י ס ט מ ת ח י ל

(הערות הכתוב: מאמר זה צריך היה ערך להיכלל בעלון הקורס, אך מפאת חסר מקוט בו לא נעשה הדבר. לכן, כמה פרטים כאן מיושנים במקצת ואתכם הסליחה)

מאמרין בלאגן הוא בן עשרים ואחת, בעל שפס שגורנו ג'ינג'י, מבנה גופו צנוט ודחוח במקצת (אך אין ספק שישפרו הדבה אחרי ששה חדשים כאן). היה בין שלושת הראשונים שבאו לאולפן ואולי משום כך בחרתי בו כמראיין הראשון מבין האולפניסטים.

נולד וחי בליברפול חיים אפיינייס לצעיר בקהילה היהודית שט. בחמשת השנים האחרונות עבד בחנות הלבשה, לאחריה כמנהל. שמע, כמובן, על ישראל, אך זיקות ציוניות מיוחדות לא היו לו. לפני כשנה וחצי החליט חבר שלו לנסוע לחופשת תיור בישראל והפציר במרסין שיצטרף אף הוא. מרסין הסכים. - החדי הכל מדיבט לראות פעם "what it's all about" - וכך נסעו השניים ארצה לחופשת של שנים עשר יום.

מרסין התרשט מאד מן הארץ: מהאנטיסטים (כולם יפודים!) היהודים, הפתוחים, המנסיט תמיד לעזרד (אך גם רעשניים הם במקצת ונימוסיים) החיצוניים לא תמיד על הגובה; מהארכיטקטורה - השונה כל כך מזו שבאנגליה מהנכעיס הבהירים, החפשי שבקוריס, הדינמיות הרבה וההפתחות המתמדת.

לכשחזר לאנגליה, חזר במצב רוח האפייניס כל כך לצעירים יהודים מאנגליה לאחר ביקור בישראל: הוא מצא שחל בו שינוי גיטון לאנגליה, לחיטס בה ולמקומו הוא בחיטס אלה נתערעה. קשה היקלן לחזור למסלול של חיטס טקטיס, שלווים - וריקיס במידה רבה מתוכן. מחשבות על חזרה לישראל והשתקעות בה היו פוקדות אותו לעתים קרובות. חבריו, יס לציון, הבינו לרוחו. במספחתו קיבל את גיטון החליטה בחיזוק, אט בלכה של האט לא היה שלט עם הרעיון של השתקעות בנה בארץ.

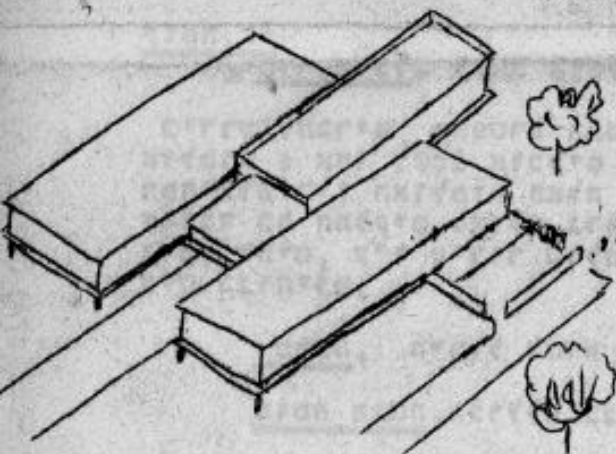
בארץ היהודי הנרכיני בארץ הט למטרת השתקעות של קבע. אין הוא יודע עדיין מה יעשה ובמה יעסוק, אך ששה חודשים כאן באולפן יתנו לו פנאי להתלחם על אלה ובינתיים - לומדים עברית!

מגעו הראשון עם העברית היה ב"חדר", אך אז לא התייחס ברצינות ללסון קרט זו. בינתיים הספיק לשכות כמעט את הכל יצאנו עליו ממש להתחיל מן ההתחלה.

כידוע, מבוטסת טיטת הלימוד באולפן על טימוט מתמיד בעברית מצירו של המורה, דבר שבתחילה לא מצא ביוזר חן בעיניו מפאת הקושי שבכך וההתרכזות הרבה שהסיטה דורסת מן התלמיד.

אולם לאטלאט התרגל מרסין ללימודים ועתה (ונא לזכור שזה נכתב לפני הדסיים וחצי...) הוא ממש מתלהב מהט וגט מהמורה. אין ספק, לדעתו, שבצורה כזאת אפשר להתקדם ולהטיג הרבה יותר מאשר בטיטה היסנה, אבל הדבר מחייב אותך ללמוד ברצינות ולעבוד כהוגן - ונראה שמרסין מוכן לאלה. הוא לומד (בזמן הראיון) זה שבוע, בכיתה למתחילים של שמונה ורואה עצמו כתלמיד ממוצע.

חדר האכל החדש.

עם התקרב זמן התחלת בנייתו של חדר האכל החדש, ברצוננו למסור פרטים על התכנית אותה אנו עומדים לבצע, כמו כן נעבור על כמה הנחיות יסוד שהועלו במספר שיחות חברים וגט באסיפות כלליות ואשר נמסרו למר גלעד, האדריכל של כל המבנה ומר שרמן, מתכנן המטבחים.

והרי ההנחיות:

א. תכנון חדר האכל יהיה בעקר לצרכי אכילה ולא יתקיימו בו סרטים והצגות, על המטק למצא פתרון גאות לצרכים אלה, וועדת חדר האכל מציעה שחדר האכל הנוכחי ישמשבעתיד לצרכים הנ"ל (אחרי הוצאת כל המחיצות) עד שימצא סידור אחר.

ב. היות ויש ברצוננו להשקיף על נוף עמק החולה ובכלל לתת צביון מיוחד לבנין, הוצע לבנותו בשתי קומות ויהיו בו ארבעה אגפים עקריים.

1. חדר אוכל ל-300 אוכלים במשמרת אחת, מתקני רחיצת ידיים, תליית מעילים ושרותים.

2. מטבח ומחסנים.

3. מועדון חברים.

4. משרדים; מזכירות, סידור עבודה, הנהלת חשבונות.

ג. צורת ההגשה. התקיימו מספר דיונים מקיפים בענין זה והוועדה עבדה לבסוף תכנית שתהווה שילוב של כמה צורות הגשה.

1. הגשה מקובלת ע"י עגלות.
2. הגשה ע"י מגישים עצמאיים למספר שולחנות.
3. אפטרות של הגשה עצמית.

ד. הבנין יעמוד בין המבכסה הקיימת והמדרכה לשכונת עשור, החזית תפנה לצפון מזרח.

כתוצאה מהנחיות יסוד אלה ושיחות מרובות עם חברי וועדת חדר אכל, התגבשה תכנית אותה מכירים חברים כיום, תכנית הבנין מתחלקת כך:

קומה א'

425 ממ"ר.

חדר אוכל - 300 אוכלים במסמרת אחת.

כידוע לחברים מאפשרת התכנית חלוקת חדר האוכל לשלושה אולמות : אחד ל-150 אוכלים ושנים ל-75 אוכלים כל אחד. המחיצות בין האולמות האלה תהיינה ניידות ותאפשרנה איחוד כל החלקים לאולם גדול, לארוחות משותפות, שבו ניתן יהיה, ע"י סידור סולחנות מתאים, להוסיב יחד כ-600 איס בנוחילת.

324 ממ"ר.

מטבח. היכול לשרת עד ל-600 אוכלים.

128 ממ"ר.

צומת הגשה, הכוללת כניסות וחדר הרחת כלים.

175 ממ"ר.

מועדון חברים.

42 ממ"ר.

מלתחה.

קומת הקרקע.

109 ממ"ר.

מזכירות. כולל סידור עבודה, הנהלת חשבונות ריכוז, חורי ישיבות והמתנה.

81 ממ"ר.

מרפאה. כולל מרפאת סנייט, חדר טיפולים מיוחדים

41 ממ"ר.

שרותיו ומספרה. כולל סידור טסיפת מגפיים, כתי סמוט וכד.

30 ממ"ר.

אספקה קטנה.

60 ממ"ר.

ספריה. בעלת אפשרות איכסון סופי של 25,000 כרך.

ניתן לראות סלפי הצעה זו יסמס לבן המבנה הזה כמרכז ציבורי שבו ירוכזו רב השרותים החיוניים של המסק.

מיוזג אוויר.

אחת ההנחיות שמסרנו למתכננים היא, לנסות לתכנן למבנה מיוזג אוויר מלא במידה והתקציב יאפשר זאת. התברר, על כל פנים, שמיוזג אוויר לבנין בגודל כזה יהיה יקר מדי והוחלט על תכנון "צינון אוויר" לחדר האוכל ולמועדון החברים. צינון אוויר באזורנו, בו הלחות נמוכה יחסית, צריך לתת תוצאות טובות מאד והמתכנן גט מציע לבן שיטה יעילה יותר מזו הקיימת ברב המקומות שבהם הותקנו מצנני אוויר מרכזיים.

Handwritten signature and initials.

על אלק וקליט במועד

הרבה תלונות על האולפן אין לו, אך קצת אינו מרוצה ממצב
הדיוור הדחוק המחיב לינה של שלטה אנשים בחדר לא גדול. צריפי
האולפן מבודדים במקצת מסאר הקבוצה. אין הרבה פעילות מאורגנת
בערבים - וחבל. אחרי הכל רוצים האולפניסטים להכיר ככל האפשר
את אנשי המסק וחיייהם. כמו כן, שעת ארוחת הערב המוקדמת שלהם
גורמת לכך שיספיקו טוב מאוחר יותר.....

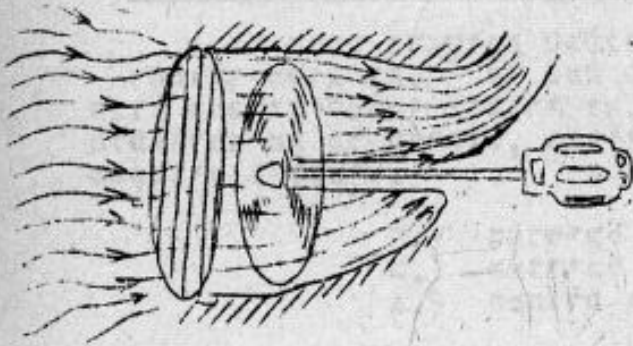
הסיבה לבואו לאולפן בקבוצה דווקא: הקבוצה הוא גורם חיובי
חסוב באוירה המיוחדת לישראל. הוא חס שבקבוצה הוא נמצא איכשהוא
יותר במרכז ההתרחשויות בפני הארץ (והמאורעות האחרונים לאורך
הגבול הסורי באמת מאשרים זאת.) כמו כן, כמו כן, זול הדבר הרבה
יותר מאשר חיי אולפן בעיר, למשל.

בינתיים, עד עתה, מוצא הקבוצה כל כך חן בעיניו שהוא
מרגיש שהיה רוצה להיסאר כאן גם אחרי תום הקורס. החברים
חביבים מאד והיחסים אנושיים ובלתי פורמליים.

סדי גולד, אותו הספיק לפגוש באנגליה, סיפר שהאוכל כאן
לא טוב ביותר, אך הוא דווקא הופתע לטובה. יתר עס זאת הוא מוצא
שהכמות לא תמיד מספקת.

אך, בסיכומי של דבר, יהיה טוב! - ובעצם גם עכשיו לא
כל כך רע.....

גיל.

איורור המסבה

גם בעיה זו עמדה תמיד במרכז
דיוננו עם המתכננים ויטנה כבר
הצעה מפורסת להוצאת אדים ישירה
מכל מקום המחייב זאת, בצרוף הזרמת
אוויר קריר מהעודפים של צינור הדר
האכל. סידורים אלה יאפשרו למבטלות
ולעובדי המסבה לעבוד בתנאים נוחים
יותר.

תכנון כללי של המסבה.

כדי להגיע למקסימום יעילות
ונוחיות בעבודה, נתנו תשומת לב
מיוחדת לתכנון מדויק לכל הפרטים
במסבה, וזאת הדר האכל בצרוף
המבטלות קיימו מספר סידורים במסכים
אחרים ונערכו מספר שיחות עם
האדריכל טרמן. גוססי ג'נס ומיכאל ד.
קבלו על עצמם את הטיפול המיוחד
בכל הקשור למסבה. בימים הקרובים
תתקיי ישיבה מסכמת עם המכון לפהיון
עבודה ומר טרמן, בכדי להחליט
סופית על תהליכי עבודה.

אקוסטיקה.

מתוכננת תקרה אקוסטית (מונעת רעש) בחדר האכל, חדר ההגשה
והמועדון. גם בציפוי הקירות נסתדל להוסיף חמרים אשר יעזרו לבלימת
רעש.

צורת ההגשה.

הצלחנו לתכנן חלק זה של הבניין בצורה שתאפשר הגשה עצמית וכן
הגשה שמקובלת אצלנו עכשו.

צורת הישיבה בחדר אכל.

פאול מתכנן לנו כעת הצעה לסולחנות וכסאות, במטרה ליצור
אווירה פחות פורמלית וצורת ישיבה פחות ממוסרת. מזו הנהוגה אצלנו
כיום. מדובר על צרוף של סולחנות עגולים 5 או 6 איס וסולחנות
מרובעים 4 איס. בנוגע לכך עוד נפנה לחברה במסך לפני סנגיע לסיכום
סופי.

זו הפעם הראשונה שנתנה למשק חודמנות לתכנון מבנה גדול ומסובך מסוג זה. עד כמה שאפשר, מקווה הוועדה שתצליח לבטא את רצון החברים במרכז ציבורי זה. בכדי לנסות להבטיח שהתכנון יכלול מלפתחילה את כל הפרטים, גדולים וקטנים, אנו קטורים עם חמישה מתכננים ויועצים.

מתכנן כל המבנה.	א. האדריכל ס. גלעד.
" המסבך.	ב. האדריכל מ. סרמן.
" צינון אוויר, קירור חמום והוצאת אדים.	ג. המהנדס רובינסטיין.
" אינסטלציה וקיסור.	ד. המהנדס סלצקי.
" אינסטלציה חשמלית.	ה.

נוסף לכל אלה, אנו נמצאים בהתייעצות מתמדת עם מחלקת התכנון של ה"אהוד", שלמה שהם ומרכזי בנייה סונים אשר התנסו בבניית חדרי אכל במסקים.

השלב הנוכחי בתכנון הוא קביעת פרטים במיכון המסבך, קביעת חמרים לצפוי חוץ ופניט של הקירות והחלטה על סימום חמרים סונים בגמר המבנה.

את התכנית הסופית של עיקר המבנה נקבל בראשית יוני כדי שנוכל להתחיל לחפור את היסודות בסוף מאי או תחילת יוני. כעת אנו עוסקים בייסור הסטח, אשר למעשה יהווה את רב העבודה לקביעת דמות הנזי והגיסה מסביב לבנין.

ברצוננו להמשיך ולמסור אינפורמציה על מהלך העבודה בסטח, כדי שחברים יוכלו לעקוב אחרי כל תהליכי הבנייה של מפעל חברתי חשוב זה.

מיכאל ד.

